

Korsgaard: Det kan naturligvis kun være mig en Tilfredsstillelse, at den højtærede Landbrugsminister har Øjet aabent for, at det danske Landbrug er et Eksport erhverv. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at gøre den højtærede Statsminister bekendt med dette Forhold; havde han gjort det, saa vilde han rimeligvis ikke paa det Omraade have talt, som han talte i Sverige — som Statsministeren i øvrigt talte, skal jeg i dette Øjeblik fuldkommen lade ligge. Statsministeren har ment at kunne overføre det Forhold, man har i Sverige, at det svenske Landbrug er traadt i Samarbejde med Socialdemokratiet, til Danmark. Men der er overmaade stor Forskel.

Det svenske Landbrug er i hvert Fald stort set ikke et Eksporterhverv og kan altsaa beskyttes paa det indenlandske Marked, hvorimod det danske Landbrugserhverv i højeste Grad er et Eksporterhverv. Altsaa, jeg konstaterer med Tilfredshed, at saa langt har Landbrugsministeren Øjnene aabne for Forholdene. Jeg konstaterer ogsaa med Tilfredshed, at Landbrugsministeren erkendte, at det danske Landbrug i Sammenligning med andre Erhverv har daarlige Forhold. Men saa bliver det næste Spørgsmaal: Er det muligt for det danske Samfund at undvære denne Eksportvirksomhed og dog opretholde nogenlunde tilsvarende Leveforhold i de andre Erhverv som dem, man har nu? Jeg tror ikke, at der er ret mange, som har fjerneste Begreb om Landets økonomiske Opbygning, der tør hævde, at Danmark kan undvære denne Eksport. Det synes mig da derfor at være en underlig Begrundelse for, at den Tilstand, vi har, skulde opretholdes. Paa den ene Side erkendte Landbrugsministeren, at det danske Landbrugs Forhold er daarlige, paa den anden Side erkender alle, at Erhvervet er det nødvendigt at opretholde netop som Eksporterhverv. Naar Landbrugsministeren derfor vil mene, at Regeringspartierne og Regeringen har *handlet*, kan jeg ikke rigtig forstaa, at de kan have handlet rigtigt, naar Spændvidden mellem Forholdene i Landbrugets Virksomhed og Byerhvervenes faktisk bliver større og større. Saa kunde jeg tænke mig — det er jo noget, man møder, hvor store Folk end bliver, og der er jo nogle, der bliver meget store Folk —, at Landbrugsministeren vilde sige, at naar det ikke er blevet bedre, er det nok Oppositionens Skyld. Men skulde vi dog ikke være fritaget for saadanne Bemærkninger. Alle vil dog nu vide, at den politiske Magt ligger fuldt og helt hos Regeringen, og derfor vil

jeg hævde, at naar den Spændvidde, der her er talt om, er blevet større og bliver større og større, maa Ansvaret herfor alene være Regeringens.

Formanden: Jeg maa henstille til efterfølgende Talere, at de gør hæderlige Forsøg paa at holde sig i Nærheden af den Sag, der er opført paa Dagsordenen. Den ærede sidste Taler var langt borte fra Emnet.

Det ærede Medlem Hr. Løje har Ordet for en kort Bemærkning.

Løje: Jeg takker Landbrugsministeren, fordi han interesserer sig for mig. Det er gensidigt; jeg interesserer mig ogsaa i høj Grad for Landbrugsministeren, og derfor vil jeg saa gerne tale med ham om disse vigtige Forhold. Naar Landbrugsministeren interesserer sig i den Grad for mig, kunde det maaske ogsaa lykkes mig at faa Svar paa et Spørgsmaal, jeg gerne vilde stille. I Dag synes det, som om alting ser saa lyst ud. Landbrugsministeren sagde noget om, at under de Vilkaar, Regeringen havde skabt gennem sin Lovgivning, var Forholdene blevet lysere og lysere. Men ved første Behandling af dette Lovforslag talte Ministeren om, at det saa saa mørkt ud for vor Landbrugseksport som nogen Sinde, og han havde kort forinden, saavidt jeg erindrer, sagt, at Landbrugseksporten var noget af det allervigtigste i Landbruget, hvad vi alle sammen er enige om. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Landbrugsminister: Hvad er der sket siden første Behandling, der berettiger Ministeren til at udtale, at det hele ser ret lyst ud for det danske Landbrug?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Det vil sikkert blive vanskeligt for Eftertiden at hævde, at vort Parti ingen Indflydelse har, thi efter at vi er opstaaet, viser det sig, at der ikke kan forhandles om en eneste Sag vedrørende Landbruget, uden at Venstre og Konservative vaagner og fremsætter Udtalelser, som paa en vis Maade er præget af, at man fra den Side har mistet Indflydelsen paa Udviklingen. Jeg er imidlertid glad for denne Situation, men tager den til Indtægt for vort Parti, fordi vi derigennem kan fremkalde, at Oppositionen mere og mere maa samles om de Tanker, vi har gjort os til Talsmænd for.